

Het modelboek van de Mechelse glazeniers

Wie zich in het ancien regime 'meester-glazenier' of 'meester-glazenmaker' wou noemen, moest een jarenlange opleiding volgen. De finale test was het afleggen van de meesterproef, een verplicht werkstuk dat je aan het ambachtsbestuur moest voorleggen. Pas na de goedkeuring van dat proefstuk werd je erkend als meester in je vak en mocht je het ambacht uitoefenen. Bij de Mechelse glazeniers hield dat het maken van een glasraam in en dit volgens één van de opgelegde ontwerpen uit het modelboek van het ambacht.

Na de afschaffing van het glazeniersambacht in de Franse tijd (1797) zijn veel van haar documenten verloren gegaan. Bij toeval is dit zeventiende-eeuws modelboek gelukkig bewaard gebleven. Het unieke boek - in ons land is een soortgelijk exemplaar enkel in Brugge te vinden - getuigt van de werking van het ambacht en de aanpak van de meesterproef in het bijzonder. De grote verscheidenheid aan geometrische patronen wijst op een brede keuzemogelijkheid voor het aanpakken van de proef. Op te merken valt dat het modelboek ook een patroon toont voor de meesterproef in Antwerpen. Gezien de grote historische waarde en zeldzaamheid kreeg het Mechels modelboek het beschermd statuut van Vlaams Topstuk.

Vlaanderen
verbeelding werkt

